79e Jaargang — N° 16

Zaterdag 12 November 1932.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel .....fr. 1.00
Provinciale Afdeel. in Provincie-nieuws .....fr. 2.00
Aanbiedingen en doodberichten .....fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.00
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan dém bladzijden, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededelingen moeten uit Brussel voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
DRIEHOEKSTRAAT GENAER
— (Gem. Mastricht.) —
HOEK DER BROUWERIJSTRAAT
(Steendenpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 2[illegible],
Telefoon 12
Abonnementsprijs : fr. 15.00 per Jaar.
Vooruit betalen.
30 centimes het nummer.
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gezonden worden aan den uitgever.

Naar nieuwe verkiezingen

't Is 'n afgedane zaak : er zullen nieuwe verkiezingen plaats hebben, voor Kamer en Senaat op 27 November, voor den Provincialen Raad op 4 December.

Die ontijdige verkiezingen hebben wij te danken of lever te verwijten aan de Liberale kopstukken van Brussel, aan de grillen van een Devèze en een Hymans en aan... vrijmetselaarsloge,

Rechtuitgesproken, wij vinden het wel een weinig gek. Het land is in nood ; in plaats van aan verstandige lui, gelijk onze ministers en volksvertegenwoordigers waren of moesten zijn, de gelegenheid te geven van aan dien nood te verhelpen wil, men nu de moeilijkheden laten oplossen door de groote massa, die toch in vele zaken niet bevoegd is. Neen, hoor, 't is geen kiezing of geen eeuwige strijd, die de redding zullen brengen.

Maar dan heeft het volk gesproken ziet ge, en er kome dan wat wil, dan denken de heeren, die het volk zouden moeten geleiden en zelfs tegen zijn dank zouden moeten redden, dat hunne verantwoordelijkheid gedekt is, Ai mai ! 't Is alsof een geneesheer aan zijn zieke zou vragen : wat moet ik doen om u te genezen ?

De Liberalen schijnen nu wel een weinig schrik te krijgen van een ongelijk huwelijk met de Socialisten : zij schijnen wel een weinig schrik te krijgen om den kiesstrijd aan te gaan op de kwestie « Vrijheid van het onderwijs » op de kwestie van steun of geen steun voor het openbaar vrij onderwijs. Als wij schrijven de liberalen schijnen wel een weinig schrik te krijgen, dan spreken wij enkel van de oudere, van de bezadigste onder hen. De weten immers bij ondervinding dat dies schoolstrijd hun geen politiek voordeel zal aanbrengen. Doch de jonge soort steekt het onder geen stoel of banken : de jonge soort wil den schooloorlog, wil den strijd tegen de godsdienstige overtuigingen van het grootste deel van het land. Laten wij ons niet misleiden of geruststellen door verklaringen van de oudere ; de jongeren zijn de drijvers en de oudere... marcheeren.

Beste lezers, wij verstaan heel goed uw genstestoestand, hij is juist gelijk de onze. Beu zijn wij het, dat eeuwig gekibbel, dat eeuwig kiezen. Doch kop omhoog ! Onze tegenstrevers mogen niet kunnen rekenen op onze moeheid of lijdzaamheid. Wij moeten en zullen standhouden, wij strijden voor alles wat ons diurbaar is, voor een godsdienstig onderwijs en voor een christelijke opvoeding onzer kinderen.

Nooit zullen wij het woord onzer vaderen verloochenen. « Zij zullen haar niet hebben, de schoone ziel van 't Kind ». Wij laten ons onze natuurlijke en grondwettelijke rechten niet ontrukken : 't en zal.

Kop omhoog dus, en met al de krachten, die wij hebben, met al de middelen, waarover wij beschikken, gestreden voor ons goed recht. Wij willen geen scholen zonder God, wij willen geen volk worden zonder God en Godsdienst.

Van verstokte Liberalen en Socialisten hebben wij voorzeker geen steun te verwachten, maar velen zijn wel eens met hen meegeloopen zonder daarom de liberale en socialisten principiepen aan te kleven ; deze laatste moeten tot ons terugkomen in den strijd die nakend is.

Moge ieder christene kiezer zijn plicht begrijpen en volbrengen, moge ieder meeningsverschil op politiek-, taal- en economisch gebied op den achtergrond gehouden worden om de eene groote kwestie, die deze, meer dan welk andere kiezing, zal beheerschen, om de kwestie onzer godsdienstige vrijheden.

Allen eendrachtig rond de vlag, de katholieke vlag ! Wij zeggen allen, ja ook degenen, die ze voor een wijle zouden verlaten hebben. Ten strijde !

Nog over de verkiezingen

De uren die wij beleven zijn ernstig want de toekomst van het land gaat beslist worden. Het land moet economisch en financieel hersteld worden, en niet alleen met door krachtdadige middels de begrooting in evenwicht gebracht worden maar al de misbruiken die het deficiet veroorzaken moeten met den wortel uitgeroeid worden. Voor alles dient de Staat verstevigd om hem te behoeden tegen separatisme en revolutie, en dient ook het bestuur hooger gezag te bezitten. Het gezag wekt vertrouwen, en het vertrouwen alleen schept den voorspoed der natie.

Het parlementair regiem moet terug gezond worden gemaakt ; minder, maar betere wetten maken ; het wetgevingswerk toevertrouwen aan een onafhankelijken en bevoegdem wetgevingsraad ; de staatsdiensten ordenen, opdat altijd en overal de orde gehandhaafd blijve en de vrijheid van den arbeid verzekerd ; de staatsmonopolien breken en het privaat initiatief aanmoedigen ; de belangen der familie moeten den grondslag zijn van al onze wetten, ook van het stemrecht ; de verwarde stemming der massa verbeteren door de verlichte stemming der besten.

De belasting mag geen klassenbelasting zijn, mag de spaarzaamheid niet treffen, en mag het erfgoed der kinderen niet verslinden.

Fabriek en Staat moeten den arbeider zijn rechtmatig deel van welzijn en genot verzekeren, maar de tusschenkomst mag noch den Staat, noch de fabriek ten onder brengen, en mag nooit de hen met de gouden eieren dooden.

Al de Belgen moeten aangespoord worden beide landstalen te leeren ; en dat men geen wetten stemme en vooral geen wetten toepasse welke het aanleeren der twee talen belettten,

Uit de school, 't zij vrije of officieele, moet alles verbannen worden, wat strijdig is met de orde en met het Vaderland.

Zoolang het monster van het militarisme zijn wapens scherpt, onder andere in het Oosten, waar het in 't geheim bewapend heeft en waar het onder zijn pinheim met den dag vrijpostiger en driester optreedt, moet een sterke wacht aan de grens worden gehouden.

België moet tegen den vreemde krachtdadig en fier optreden. Lausanne, Genève en Utrecht, en vooral Crefeld, moeten hooren dat een klein volk, dat een groote natie wil zijn, nooit zijne rechten onder de voeten laat treden.

In het binnenland moeten sociale vreede en solidariteit tusschen onze twee rassen heerschen.

Dat programma weze onze kandidaten, die bij ons en met ons moeten leven, indachtig. Een nieuwe orde komt in de wereld, in de natie, in de streek.

En die nieuwe orde willen wij katholieken in de natie door de samenordening en het evenwicht van al onze krachten : de geestelijke en de wereldelijke krachten, de krachten van den geest en van de stof van den Staat die bestuurt en van de burgers die elkander moeten helpen, van het patronaat dat uitdenkt en van het salariaat dat uitwerkt, van de bevoorrechten die bezitten en van de nederigen die lijden, al onze krachten van waarheid, rechtvaardigheid en goedheid, van orde, zeggen en schoonheid, van geloof en hoop willen wij ordenen voor een maatschappij, waarin Christus de overwinnaar zal zijn.

DE TOESTAND NA DE STEMMING DER TAALWETTEN

DE FRONTERS OP REVOLUTIONNAIREN WEG, — DE DIENSTWEIGERAARS-BEWEGING.

De laatste drie jaren heeft het Belgische Parlement zooals genieder weet, talrijke wetten gestemd op taalgebied, waardoor de gelijkheid tusschen Walen en Vlamingen bijna geheel is hersteld. Er blijft nog enkel het wetsontwerp betreffende het gebruik der talen in rechtszaken, hetwelk in deze wetgevende zitting had gestemd geweest, indien door het roekeloos optreden der liberalen het Parlement niet was ontbonden.

Nu er volledige gelijkheid bestaat of bijna tusschen Vlamingen en Walen, heeft de Frontpartij haast geen reden van bestaan meer. Die partij werd inderdaad opgericht in een tijd toen de Vlamingen als minderwaardige burgers in den Belgischen Staat werden behandeld. Die tijd is nu voorbij. De Fronters zelf weten dit, beter dan iemand. Zij hebben ingezien dat ze hun programma moeten wijzigen en vernieuwen, dat ze andere doeleinden moeten nastreven, vermits het programma der Vlaamsche Beweging bijna verwezenlijkt is.

Met dit doel hebben ze een wetsontwerp ingediend tot omwerking van België in een federatieven Staat ; met andere woorden tot scheiding van Vlaanderen en Wallonie.

Doch al dadelijk ziet men in hoe ongerijmd, ja hoe onzinnig die eisch is. Indien Vlamingen en Walen gelijke rechten genieten, waarom zouden zij van elkaar scheiden ? Is België dan nog te groot om het in twee te splitsen ? Samen hebben Vlamingen en Walen in 1918 den vijand zegevierend buiten het land geworpen — neen, er is geen enkele reden meer om niet als broeders in hetzelfde land samen te wonen. Verdeeld zouden we spoedig een gemakkelijke prooi zijn voor den vijand.

* * *

Doch er is nog meer. Sedert 1929 zijn zij den extremistischen revolutionnairen weg opgegaan met hun campagne ten gunste der dienstweigeraars. Daardoor toonen zij dat zij andere dan oprecht Vlaamschgezinde doeleinden nastreven. Zij willen, noch min noch meer, België, ons land, ondermijnen en zoo mogelijk vernietigen. Daarom trachten zij het leger te verzwakken, hetwelk in tijd van oorlog onze onafhankelijkheid en het voortbestaan van ons land moet verzekeren.

In het Parlement verklaren ze dat ze niemand tot dienstweigering aansporen — doch wanneer een soldaat zijn vlag deserteert en dienst weigert, wordt hij door de Fronters verheerlijkt en voorgesteld als een held.

Voor ons ligt het nummer van « De Schelde » van 20 Augustus l.l. waar we het volgende lezen : « Op 2 October, dienstweigeraarsdag te Lommel, waar dienstweigeraar Van den Broeck, die op 27 September uit de gevangenis komt, zal gehuldigd worden».

Moesten het woord voeren : Senator Lindekens, Volksvertegenwoordiger Romsée en de beruchte Borms.

Deze laatste was op de vergadering niet aanwezig. In het verslag lezen we dat de heer Lindekens den dienstweigeraar Van den Broeck begroette als een der trouwste zonen van Vlaanderen en een der heerlijkste dienaars van het menschdom.

De Schelde, nr. van 4 October 1932, (Van de rede van den heer Romsée werd niet veel gezegd, doch hij zal wel in denzelfden zin gesproken hebben).

De Fronters zijn dus, noch min noch meer, de verheerlijkers der dienstweigeraars geworden.

* * *

Dat de dienstweigeringsactie een noodlottige beweging is, spreekt van zelf. Indien die beweging zich zou uitbreiden, zou daardoor een rechtstreeksch gevaar ontstaan voor het Belgisch leger. In oorlogstijd zouden de zwakken en bangerikken in de dienstweigeringsbeweging een voorwendsel vinden, om aan hun plicht te verzaken en te deserteeren. Trouwens in het door de Fronters ingediende wetsontwerp betreffende de omvorming van den Belgischen Staat, wordt noch min noch meer de afschaffing van het leger voorgesteld.

Men kan zich nog indenken dat iemand voor den oorlog anti-militarist was, daar de traktaten en verdragen toen als iets heiligs werden beschouwd. Ook nu nog worden die verdragen door de meeste landen nagekomen, doch men weet welk in 1914 de houding is geweest van een onzer buurstaten.

Toen Duitschland het betreffende de onzijdigheid van België gesloten traktaat als een vodje papier behandelde, heeft dit land een daad gesteld waarvan de gevolgen onafzienbaar zijn geweest. Voor de eerste maal in de geschiedenis van het menschdom werd door een regeering een openbare meineed gepleegd, die dan ook terecht de gansche wereld met ontzetting heeft geslagen. Een der gevolgen hiervan is dat men in Duitsche verdragen slechts een zeer matig vertrouwen kan stellen, Duitschland verbindtlicht alleen de kracht.

Na hetgeen sedert 1914 is geboerd, moet, zoo zou men zeggen iedere Belg het eenvoudig zijn dat de eerste noodzakelijkheid van een aan Duitschland grenzend land, hetwelk vrij wil blijven, hierin bestaat : een solide verdediging, een sterk leger te hebben. Alleen op die voorwaarde kunnen we onafhankelijk blijven. Indien we de Fronters zouden volgen en het leger zouden afschaffen, zou België een gemakkelijke prooi zijn voor een land, hetwelk zich sedert twee eeuwen gestadig heeft vergroot door het inpalmen van nabijgelegen provincies en landen.

Dezelfde Fronters die door de dienstweigeringsactie het leger ondermijnen, stellen een tegenover hun land noodlottig gedrag.

Welk een bittere spotternij in den mond van een senator, worden te hooren, als hooger beloeld.

Een dienstweigeraar die zijn plicht verzuimt is geen zijn land zou een trouwe zoon van Vlaanderen zijn !! Heel anders dachten zij er over degenen die den buitenlandschen vijand, in de vorige eeuwen met lans en goedendag bestreden, zooals Philips van Artevelde, en liever sneuvelden dan zich aan vreemden te onderwerpen.

Provincie Limburg

In de provincie Limburg zijn de volgende lijsten ingediend, voor de wetgevende kiezingen :

KATHOLIEKEN.

Voor de Kamer.

Arr. Hasselt-St.-Truiden : 1. Van Caenegem, oud-minister, Hasselt ; 2. M. Blavier, volksvertegenwoordiger, St-Truiden ; 3. Dr Clerex, volksvertegenwoordiger, Tessenderloo. Plaatsvervangers : 1. Dr Clerex, Tessenderloo ; 2. Majoor Leynen, Hasselt ; 3. Alf. Frederix, Hasselt ; 4. Ramaekers, burgemeester, Zeelem ; 5. de Marneffe, ingenieur, St-Truiden.

Arrond. Tongeren-Maeseyck : 1. P. Beckers, senator, burgemeester van Mopertingen ; 2. Alb. Hillen, advokaat, Bree ; 3. Rik Vaes, vakbond sekretaris, Peer ; 4. Boes, Prov. raadslid, Alken. Plaatsvervangers : 1. Rik Vaes, Peer ; 2. G. de Schaetzen, Bommershoven ; 3. Boelen, Borgloon ; 4. Smeets, adv. Mechelen-a-Maas ; 5. Van der Donck, Maeseyck ; 6. Fenay, ingenieur, Eben-Emael.

Voor den Senaat.

1. Meyers, senator, Tongeren ; 2. Cartuyvels, senator, St-Truiden ; 3. Dr. Smets, Neerpelt ; 4. Lantmeters, burgem., Genck. Plaatsvervangers : 1. Dr. Smets, Neerpelt ; 2. Not. Ooms, Tessenderloo ; 3. Dr. Peelmans, Overpelt ; 4. Graaf de Meeus, Kerkom.

VLAAMSCHE NATIONALISTEN (K.V.V.)

Voor de Kamer.

Hasselt-St-Truiden : 1. Dr. Ballet, Rummen ; 2. Jef Hermans, Hasselt ; 3. Dr. Wouters, Tessenderloo. Plaatsvervangers : 1. Dr. Wouters, Tessenderloo ; 2. Hasevoets, Stevoort ; 3. De Coninck, Lummen ; 4. Goffin, Genck.

Tongeren-Maeseyck : 1. Romsee, volksvertegenwoordiger, Guygoven ; 2. Cronenberghs, adv. Maeseyck ; 3. P. Luyckx, Lommel ; 4. Adv. Lyssens, Tongeren. Plaatsvervangers : 1. Lyssens, Tongeren ; 2. Dr. Germeau, Dilsen ; 3. Wallen, Lanaken ; 4. Cleeren, Alken ; 5. Simoens, Bilzen ; 6. Warson, Opgrimbie.

Voor den Senaat.

1. Lindekens, senator, Cortessem ; 2. Joosten, Lommel ; 3. Wouters, Tessenderloo ; 4. Van den Branden, St-Truiden. Plaatsvervangers : 1. Van den Branden, St-Truiden ; 2. Soors, Neeroeteren ; 3. Moex, Canne ; 4. Mayelle, Millen ; 5. Van Venkenray, Maeseyck ; 6. Joosten P. Lommel.

LIBERALEN.

Voor de Kamer.

Arr. Tongeren-Maeseyck : M. P. Neven, volksvertegenwoordiger, Tongeren. Plaatsvervanger : M. R. Staes, advokaat, Tongeren.

Voor den Senaat.

1. M. Ingenbleek, gecooptoerd senator, Etterbeek ; 2. C. Moens, ingenieur, Hoeselt ; 3. H. Groven, gemeensheer, Borgloon ; 4. Herman Urb., gemeensheer, St-Truiden. Plaatsvervangers : 1. Herman Urb., St-Truiden ; 2. Groven H. Borgloon.

SOCIALISTEN.

Voor de Kamer.

Hasselt-St-Truiden : 1. Cloosen, Hasselt ; 2. Pletsers, St-Truiden ; 3. Van Lishout, Genck. Plaatsvervangers : 1. Pletsers, St-Truiden 2. Van Lishout, Genck ; 3. De Wilde Genck.

Tongeren-Maeseyck : 1. P. Diriken, gecoptoerd senator, Tongeren ; 2. Hub. Willems, Voordt ; 3. Kelgtermans, Overpelt ; 4. Coenegrachts, Sichen. Plaatsvervangers : 1. Reprielsen, Maeseyck ; 2. Thys, Tongeren ; 3. Moens J., Tongeren ; 4. Broux H., Tongeren.

Voor den Senaat.

1. Domarrez, Prov. raadslid, Borgloon ; 2. Depuis, Prov. raadslid, Tongeren. Plaatsvervanger : Depuis.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Gruwelijk drama. — In de omgeving van Alès, nabij « mont Jean-Jaurès », bemerkten voorbijgangers een rots op een rots, welke de Gardon vier beheerscht. Die rots maakte zonderlinge bewegingen, leidde een fierch en sprong vervolgens in den afgrond. Na op verscheidene rotsblokken te zijn terechtgekomen, viel de man, die lijdelijk verminkt was, op een met steenen gevuld kar. Een weinig naden gaf hij den geest.

Middenwijl had men in een huis van de quai Reriol een vrouw en een kind zeer zwaar gewond gevonden. Beide slachtoffers waren met hamerslagen overladen geworden. In een klinck, waarheen ze in allerijl vervoerd waren geworden, ging men tot de schedelboring over. Hun toestand is uitzeer bedenkelijk. Het kind, een dochtertje is 22 maanden oud.

Uit het ingestelde onderzoek bleek alras dat de dader niemand anders is dan de huisvader, de 25 jarige mijnarbeider Jean Roufiat, de man die van de rots sprong.

Roufiat had den nacht in een hotel doorgebracht en was 's ochtend thuis gekomen. Toen poogde hij de ijselijke daad.

Alvorens zelfmoord te plegen, verscheurde hij zijn gezinsboekje. Men weet niet waarom Roufiat zijn vrouw en dochtertje heeft willen dooden.

— **Belangrijke bedriegerij van den Fransche Staat.** — Een zeer belangrijke smokkelbank ten nadeele van den fiscus is te Parijs ontdekt geworden. Op 26 October l. l. gaf het bureel van registratie aan het Parket van de Seine zijne rechtordeest te kennen nopens de handelingen van een vereeniging van Zwitsersche financiers. Deze stelden zich aan als tusschenpersonen om de Fransche kapitalisten te helpen ontslagen van de 18 t.h. op de vreemde roerende goederen. Beliehden van de Handelsbank van Balen (Zwitserland) kwamen regelmatig naar Parijs, namen daar de titels mede van de Fransche kapitalisten en gingen deze in Zwitserland aanbieden om de koupons te ontvangen. Daarna bestelden zij het geld aan hunne Fransche klienten, die daardoor aan den fiscus van hun land ontsnapten.

De onderzoeksrechter heer Audibert, begaf zich in gezelschap van andere magistraten naar een hotel in de rue de la Trémoille, waar de financiers hun hoofdkwartier hadden opgeslagen. Daar dreven zij ook hun smokkelhandel.

Men sloeg er verscheidene documenten aan, doch de manier waarop de klienten waren aangeduid, zal aan het gerecht heel wat moeilijkheden veroorzaken. Drie Zwitsers, heeren Berthoud, een der vijf bestuurders van de Handelsbank van Balen ; Renaud, onder-bestuurder en diens secretaris heer Joly, vallen onder de beticht ing gezondigd te hebben tegen artikelen van de wet.

De schade welke door de smokkelhandel aan den Franschen fiscus gedaan werd moet alle jaren rond de vijftig millioen fr. beiragen. De opzoekingen kunnen schter niet verder gedaan worden dan tot het jaar 1929 daar alles wat er voor dien tijd kon verdonkermaand worden, als verjaard moet worden beschouwd.

De inrichting in de rue de la Trémoille, dagteekent van over zes jaar. Experten zullen moeten nazien hoe de bedriegerij juist gepleegd werd, doch inmiddels is er beslag gelegd op al de bezittingen van de Handelsbank van Balen welke in de Fransche Banken berusten.

Het onderzoek dreigt van langen duur te zijn daar het aantal klienten van de oneerlijke financiers, zeer groot is.

AMERIKA.

Verplaatsing van een hoog gebouw. — Amerikanen zijn praktische lui. Wij denken aan hen b.v. ook die beroemde verplaatsingsmethode, waarbij het heele huis op rollen door machines naar een nieuwe plaats gebracht worden. Tot nu toe wendde men deze methode alleen nog maar bij betrekkelijk kleine en lichte huizen aan.

Kortgeleden is er voor de eerste maal — en dat mag wel opgeteekend worden in de geschiedenis der techniek — een hoog gebouw van acht verdiepingen op deze manier verplaatst. Het gebeurde in de Amerikaansche stad Indianopolis en in bedoeld gebouw was het telefoonkantoor gevestigd.

Op zekeren dag nu bleek dat de ruimte voor het steeds groeiend getal aansluitingen te klein werd zoodat men wel gedwongen was tot uitbreiding te besluiten. Men onderzocht het land rondom en vond nu dat op het stuk grond dat aan de maatschappij behoorde nog voldoende ruimte voor de uitbreiding was, als het bestaande gebouw, maar niet zoo ongunstig geplaatst was. Nu kwam men op het stoute ideo om het gebouw van 8 verdiepingen zoover te verplaatsen dat de ruimte voor uitbreiding vrij kwam. Voorwaarde daarbij was, dat het telefoonbedrijf ook gedurende de verplaatsing onderbroken werd.

Men begon nu het gebouw voorzichtig los te maken van de grondpeilers waarop het rustte en plantste het op een sterk uit ijzerdraad geconstrueerd draagtoestel.

Dan wordt dit stalen toestel, een soort rooster, en hiermede het heele weegt door hydraulische windassen zoo ver omhoog geheven dat men er een paar dozijn ijzeren walsen onder kan schuiven, waarvoor men een gladde rolbaan van beton en ijzer gemaakt had. Toen werden aan de kanten van den draagrooster, andermaal hydraulische persen aangezet, die den kolos centimeter voor centimeter voortuitschoven, tot hij de plaats bereikt had waar men hem hebben wilde. In het geheel werden op deze manier 16 meter afgelegd, waarvoor men nauwelijks 4 dagen noodig had. Tenslotte werd het gebouw zelfs nog om zijn as gedraaid daar op de nieuwe standplaats het straatfront anders lag dan eerst.

— **Somber vooruitzicht tegen den winter.** — Amerika gaat een winter tegemoet zooals wij hier nog nooit bezeefd hebben, deelde de Amerikaansche arbeidsfederatie in haar zoo juist verschenen verslag mede.

Wel valt dit jaar, voor het eerst sinds 1929, eenige verbetering in de werkloosheidscijfers te bespeuren, doch op de elfenhalf millioen werkloozen is dit toch nog van weinig beteekenis.

Het lijdt geen twijfel, dat de komende winter voor velen zeer moeilijk zal zijn, te meer daar middelen om de ellende te voorkomen, voorelsaog ontbreken.

Millioenen gezinnen zullen genoodzaakt zijn van de liefdadigheid te leven en naar schatting zijn veertig millioen menschen door de economsche depressie in hun gezondheid en werkkracht volkomen ondermijnd.

Dit is een ramp, met geen andere te vergelijken, neen, nog zelfs niet met den wereldoorlog.

— **Een nieuwe Robinson.** — De bemanning van de Fransche sloep « Tolosa » ontscheepte op het eiland Rinca, eene afgelegen en onbewoonde plaats op een honderdtal mijlen van de zeeengte van Magellan, om er een voormaal versch water te halen. Zij vonden er een man, met gouteenvlien gekleed, die bezig was met vlesch te braden. Deze nieuwe Robinson, die van scandinaafschen oorsprong schijnt, kon niet meer spreken. Wanneer men hem met taekens, vroeg of hij zich aan boord der sloep wilde inschepen, vluchtte hij de wildernis in.

— **Het zakenleven.** — HERVATTING IN AMERIKA. — In Amerika meent men ernstige kenteekenen van een hervatting van het zakenleven te kunnen vaststellen.

Te San-Francisco wordt meer electriciteit verkocht. De scheepvaart wordt met den dag bedrijviger. Te Chicago dalen de meubelverkoopers, kleerwinkels en houthandelaars betere zaken. De katoenspinnerijen verbruikten in September haast dubbel zooveel grondstof dan in Augustus.

Te Pittsburg konden duizenden werklooze staalbewerkers weer aan den arbeid gaan. De voortbrenging in de staalnijverheid neemt aanzienlijk toe in omvang.

In de jongste zes maanden steeg de uitvoer van katoen met 66 t.h. die van graan met 77 t.h., die van petroleum met 20 t.h. Het aantal faillissementen neemt af. Men is overtuigd dat de graanprijzen niet meer dalen zullen, evenmin als de loonen.

RUSLAND.

Gebrek aan levensmiddelen. — Wegens het toenemend gebrek aan levensmiddelen hebben de Sowjetoverheden besloten om de rantsoenen die aan de intellectueelen worden verstrekt met 25 percent te verminderen. Door een bijzondere regelingscommissie wordt thans zorg gedragen voor het levensonderhoud der intellectueelen.

Op last der regeering zullen thans de intellectueelen der tweede categorie, namelijk de rectoren der universiteiten en de assistenten der laboratoria van de leerlingkisten dezer organisatie geschrapt worden.

De vroegere rantsoenen blijven gehandhaafd voor de leden der Sowjet-academie (waartoe alleen beroemde professoren behooren), alsmede voor de acteurs tooneelspelers en ballettdanseressen die een officieele onderscheiding hebben ontvangen.

— **Dansen moet geld opbrengen.** — Het laatste nummer van de « Veschernaia Mosdkwa » bevat een belangrijk bericht over de inwijding van de eerste « Roode Dancing », in de hoofdstad van de Vereenigde Sowjet-Republikeinen.

Tot voor korten tijd waren alle openbare danspartijen in Rusland verboden als iets wat te veel aan de burgerlijke maatschappij herinnerde en voor de proletariers onwaardig was : alleen zig, rhythmische dansen en gymnastische dansen werden nog toegestaan.

Het Sowjet-orgaan deelt thans mede, dat alle dansgelegenheden staatsmonopolie zullen worden en dat regeeringsambtenaren de dancings zullen controleeren en beheeren.

— **XVe Verjaring der Bolchevistische Revolutie.** — KRIJGSPARADE TE MOSKOW. — De Russische soviets hebben Maandag de XVe verjaring der bolchevistische revolutie gevierd. Te dier gelegenheid heeft het machtigste leger van de wereld op de Roode Plaats, voor het Kremlin, eene krijgsparade gehouden, welke men in geen enkel land van de wereld zal te zien krijgen. Op den grafzerk van Lenine, rondom dezes opvolger, den dictator Staline, waren de leden van het sovietbestuur geschaard.

Nooit is zulke machtsontplooiing van militarism te zien geweest. De openbare tribunen waren proppensvol. In de voorbehouden tribuun hadden de leden van het Diplomatiek Korps plaats genomen. De gezanten van Duitschland en Frankrijk waren opzettelijk om dit schouwspel bij te wonen, uit verlof te Moskow weergekeerd. Ook de Japansche gezant, M. Matsouka en de Japansche afvaardig ng bij den Volkenbond, waren aanwezig. Deze militaire parade was bijzonder als waarschuwing tegen Japan bedoeld.

Te 10 ure kwam de volkskommissaris van oorlog, Vorchilov, te paard uit het Kremlin gereden. Heel de Roode Plaats stond vol troepen. Vorchilov reed in galop voorbij de regimenten, terwijl de soldaten juichten en een muziek de Internationale speelde. Vorchilov ging dan post vatten voor den grafzerk van Lenine, waar hij eene redevoering hield tot verheerlijking van het Rood leger, de sterke vesting van de Unie der Sovietrepublieken.

Daarna defileerden de troepen. Gedurende drie geslagen uren togen de troepen voorbij. Het rood leger is op de meest moderne wijze uitgerust met mitraljeuzen, veld-, vestings- en afweerkanons van alle kaliber, tanks, kortom al de bewapeningen welke de moderne vernielingswetenschap heeft uitgevonden. En terwijl dit leger defileerde, dreven in de hoogte honderden vliegtuigen.

Deze militaire parade was gevolgd door eene betooging van arbeiders, welke ook gedurende verscheidene uren defileerde. En zeggen dat het Rusland is, hetwelk het sterkst van de wereld bewapend is en zijne bewapeningen steeds hooger opvoert, terwijl de soviets in andere landen een gewelddige propaganda voor ontwapening voeren!

LETLAND.

Hoe de soviets in Letland te werk gaan. — De Sovietsregeering poogt thans gebruik te maken van het vervallen van het Russisch-Letlandsch handelsverdrag om van het land te bekomen dat het een dekreet zou uitvaardigen tot uitdrijving van de vreemde dagbladschrijvers die, sedert dertien jaren, naar Europa en Amerika, de eenig betrouwbare berichten zenden omtrent Sovjet-Rusland. De volkskommissarissen met wie de Letsche vertegenwoordigers te Moskow onderhandelen voor de hernieuwing van het handelsakkoord, eischen bovenden van de regeering van Riga dat zij een zeker getal Russen, gekend om hunne monarchistische gezindheid, over de grens zou zetten, en dat zij een strenge censuur zou uitoefenen op al de persteelegrammen.

De openbare meening in Letland verzet zich tegen deze loensche streken, doch de bedreigingen van Moskou schijnen zekere nijverheids- en handelsmiddens te verontrusten, des te meer daar de Soviets laten verstaan, dat, wanneer de Letten zich plooien naar hunnen wil, zij dadelijk belangrijke nijverheidsbestellingen zullen doen.

NEDERLAND.

Een vreeselijk drama te Wassenaar. — Te Wassenaar heeft een vreeselijk drama plaats gehad, dat aan een moeder en drie kinderen het leven heeft gekost.

Toen de meid van de familie W.... Burchtplein, 's morgens ten 7 ure beneden kwam en de keukendeur opende, kwam haar een doordringende geslucht te gemoet. In den ochtendschemer zag zij daar bovendien hare meesteres en de drie kinderen in nachtgewaad levenloos op den grond liggen. Zij opende terstond deuren en ramen, sloot de gaskranen, waarvan er vijf open stonden en wende zich ijlings naar M. W. die nog te bed lag en sliep. Geneeskundige hulp werd ingeroepen en door het toepassen van kunstmatige ademhaling werd getracht de levensgeesten weer op te wekken. Alles was echter te vergeeds. Verondersteld wordt dat Mad. W., die zenuwlijdster was en pas sedert een paar dagen uit een zenuwlijdersgesticht te Loosduinen [illegible] kwam, des nachts in een vlaag van [illegible] zijn haar drie kinderen van [illegible] opgenomen, ze in de keuken [illegible] en daar de gaskranen heeft geopend. [illegible] had hiervan niets gemerkt. Hij had de laatste nachten in verband met den toestand zijner vrouw weinig nachtrust gehad en had